<u>בבית המשפט העליון</u>

בש"פ 5832/18

לפני:	כבוד השופטת ד' ברק-ארז
המבקשת:	מדינת ישראל
	נ ג ד
המשיב:	מסגנאו פרדה
	בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996
תאריך הישיבה:	כ"ז באב התשע"ח (8.8.2018)
בשם המבקשת:	עו"ד ארז בן-אריה
בשם המשיב:	עו"ד שמואל פלישמן

<u>החלטה</u>

1. בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 החל מיום 13.8.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בענייננו בת"פ 28774-11-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ולנאשם נוסף עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק זה. על-פי עובדות כתב האישום, המשיב והנאשם הנוסף קשרו קשר לשדוד שליח פיצה. במסגרת הקשר ולשם קידומו הצטיידו המשיב והנאשם הנוסף בפרטי לבוש שנועדו לטשטש את זהותם, בכלי הנחזה כאקדח ובאלה העשויה מברזל. עוד נטען כי ביום 28.9.2017 התקשרו השניים להזמין פיצה ומסרו מקום שבו ימתינו למשלוח. כשהגיע השליח (להלן: המתלונן) בסמוך למקום, סימן לו המשיב להיכנס לסמטה. כאשר עשה כן, כיוון המשיב את החפץ הנחזה

כאקדח לעבר פניו של המתלונן, והנאשם הנוסף נעמד בסמוך לו כשהוא אוחז באלה. השניים הורו לו לרדת מהאופנוע, איימו עליו שיירו בו ויהרגו אותו, ודרשו ממנו לתת להם את התיק שברשותו, אשר בתוכו היה סכום של 2,000-1,000 שקלים. המתלונן מסר להם את התיק והשניים נמלטו מהמקום עם האופנוע שלו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרם של המשיב והנאשם הנוסף עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. לצורך המשך הדיון יפורטו ההליכים הנוגעים למשיב בלבד.

4. ביום 28.1.2018 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו. בית המשפט המחוזי ציין כי ראיות אלו הן נסיבתיות, אולם הוסיף כי הן משתלבות זו בזו ומתגבשות לכדי תשתית ראייתית בעוצמה מספקת. כמו כן, צוין כי שתיקתו של המשיב בחקירתו בכל הנוגע לאירוע הנחקר ולקשריו עם הנאשם הנוסף, מחזקת את הראיות הנסיבתיות נגדו. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב ועברו הפלילי, קמה בעניינו גם עילת מעצר בשל מסוכנות הנשקפת ממנו. לבסוף, הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר בעניינו של המשיב לבחינת אפשרות של חלופת מעצר "מבלי שיהא בכך כדי לטעת ציפייה".

5. ביום 18.3.2018 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב. שירות המבחן העריך כי המשיב נמצא ברמת סיכון גבוהה למעורבות חוזרת בעבירות אלימות. עוד צוין בתסקיר כי המשיב עצמו מסר שהוא מעוניין לחזור לשגרת חייו ואינו מעוניין להשתחרר בתנאים מגבילים, ושהדבר מעיד על הכרה מוגבלת בחומרת מצבו והמיוחס לו. כמו כן, אף בני משפחתו של המשיב מסרו כי אין בידם להציע מערך פיקוח הדוק ורציף ביחס אליו, כנדרש לנוכח ההערכה בדבר רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת ממנו. בנסיבות אלה, שירות המבחן קבע כי אינו ממליץ על שחרורו של המשיב ממעצר.

6. בסיכומו של דבר, ובהמשך לאמור לעיל, ביום 21.3.2018 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

7. הקראת כתב האישום למשיב נערכה ביום 13.11.2017. מאז מתנהל המשפט, אך חלו בו עיכובים שונים שלא זה המקום לפרטם. די בכך שאציין כי לפי העדכון האחרון שנמסר, בימים אלה הסתיימה שמיעתם של עדי התביעה.

8. כעת כאמור מבקשת המדינה להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים. לשיטת המדינה, המסוכנות העולה מן המשיב, כמו גם העובדה שבשלב הנוכחי הסתיימה כבר פרשת התביעה, מצדיקות את הארכתה של תקופת המעצר. עוד צוין, כי בתוך תקופת ההארכה המבוקשת קבועים עוד שלושה מועדי הוכחות.

9. המשיב מתנגד להארכת מעצרו. בעיקרו של דבר, בא-כוח המשיב מציין כי להערכתו המשפט צפוי להימשך עוד זמן, באופן שאינו תלוי בו, בשים לב לאופן ניהול הגנתו של הנאשם הנוסף אשר מנהל משפט זוטא. עוד נטען כי בנסיבות אלה יש לבחון את האפשרות לשחרר את המשיב לחלופה, בשים לב לכך שהנאשם הנוסף שוחרר למסגרת טיפולית. בא-כוח המשיב מבקש אפוא כי עניינו של המשיב ייבחן שוב על-ידי שירות המבחן, תוך התחשבות באפשרות שניהול המשפט יתמשך מטעמים שאינם נוגעים בו. בהקשר זה צוין כי החלופה המוצעת על-ידי המשיב אינה מבוססת על "מעצר בית מלא", אלא על פיקוח שיתבצע בחלקו בבית ובחלקו במקום עבודה סגור של אחד המפקחים, אשר לגביו נטען כי כבר פיקח על המשיב בעבר.

10. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה כי בעת הזו יש מקום להיעתר לבקשת המדינה.

11. אכן, עניינו של המשיב מושפע במידה מסוימת מעניינו של הנאשם הנוסף, בכל הנוגע לניהול המשפט, אך מובן שלא ניתן לתלות זאת בהתנהלות המדינה. יש להוסיף, כפי שציינה המדינה, כי במקרה זה משפטו של המשיב מתנהל עם מי שהוא שותפו לקשר, על-פי הנטען, כך שצירוף שניהם באותו כתב אישום היה מתבקש. ממילא, אין לומר בשלב זה כי קצב התקדמות המשפט הוא בעייתי במידה המצדיקה כשלעצמה את שחרורו של המשיב. מסוכנותו של המשיב והאפשרות לקידומו של המשפט במהלך תקופת ההארכה המבוקשת תומכות שתיהן בהיעתרות לבקשה. במהלך תקופה זו ניתן יהיה להוסיף ולבחון את קצב התקדמות המשפט.

12. כמובן, ואף עניין זה צוין על-ידי המדינה, בפני בא-כוח המשיב פתוחה הדרך להגיש לבית המשפט המחוזי בקשה מתאימה לעיון חוזר, תוך פירוט של החלופה המוצעת. אסתפק בכך שאציין, מבלי לנקוט עמדה, כי מתכונתה של חלופה זו אינה מובנת מאליה.

13. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 13.8.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו בת"פ 28774-11-17 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט באב התשע"ח (10.8.2018).

ש ו פ ט ת